

Nr 187.

Av herr **Hammarlund**, om viss ändring i gällande grunder för erhållande av lån ur täckdikningslånefonden.

Riksdagen beslöt år 1913, att en särskild fond, benämnd täckdikningslånefonden, skulle inrättas för främjande av täckdikning vid mindre jordbruk, och att från denna fond, som förvaltas av statskontoret, statslån i mån av tillgång och intill ett belopp av högst 200,000 kr. årligen tilldelas hushållningssällskap, som förklarar sig villiga att utlämna täckdikningslån till mindre jordbrukare.

Villkoren för erhållande av täckdikningslån (riksdagens skrivelse nr 291 mom. 4, 1913) föreskriva, att samtliga lån skola vara amorteringsfria de två första åren samt att de skola inbetalas med en sjundedel i slutet av vart och ett av de därpå följande 7 åren.

Av hushållningssällskapens ombud har gjorts framställning om två års räntefrihet för dessa täckdikningslån, vilken framställning förordats hos regeringen av lantbruksstyrelsen som därvid påpekat, att täckdikningsverksamheten är av den betydelse för jordbruket att den förtjänar all den uppmuntran från statens sida, som kan lämnas. Den ifrågasatta räntefriheten skulle visserligen medföra, att ränteintäkterna från fonden bli otillräckliga för täckandet av statsverkets utgifter för ränta å till täckdikningslånefonden upplånat kapital, men detta synes kunna försvaras med hänsyn till ändamålet. För övrigt torde denna uppoffring komma att indirekt uppvägas av den ökning i den beskattningsbara inkomsten, som bleve en följd av jordens genom täckdikning ökade avkastning. Då fonden ej på långt när anlitas i den utsträckning som beräknats, torde ej heller någon ökning av dess kapital vara erforderlig som följd av den föreslagna räntelindringen. Av de årligen från 1921 tillhandahållna medlen å 2 milj. kr. har ej något år tagits i anspråk ens hälften. Att en lindring i räntevillkoren skulle medföra fondens anlitage i större utsträckning synes högst sannolikt.

Förutom två års amorteringsfrihet borde således medgivas två års räntefrihet. Vidare borde den tid, inom vilken lånen skola vara inbetalda, utsträckas, så att en fjortonedel finge betalas i slutet av vart och ett av de efter amorterings- och räntefrihetens utgång följande 14 åren. Det har nämligen visat sig, att 7 år, eller en s. k. cirkulation, är för kort tid för lånens återbetalning, vartill torde behövas två "cirkulationer" eller 14 år.

Med anledning härav hemställes,

att riksdagen måtte vidtaga den ändring uti gällande grunder för erhållande av lån ur täckdiktningsslånefonden, att samtliga lån skola vara amorterings- och räntefria de två första åren samt att de skola inbetalas med en fjortonedel i slutet av vart och ett av de därpå följande 14 åren.

Stockholm den 21 januari 1927.

Nestor Hammarlund.
